

Interview Ad van Vugt

Het valt niet mee om een afspraak in te plannen met Ad van Vugt op kantoor. Zijn agenda staat vol afspraken en veelal buiten de deur. Wij besluiten af te spreken op een terrasje om de hoek van zijn volgende afspraak in Wormer, bij Lassie.

Ik ben benieuwd waar Ad druk mee is, of hij al aan stoppen denkt, zijn privé leven en zijn nieuwste rol, nl. die van Opa. Een appje volgt, "ben onderweg, iets later". De reden, even langs de garage om de airco te laten maken, het is immers > 25 graden Celsius. Ons rest nog 50 minuten.

Waar haal jij toch de energie vandaan om elke dag nog zo druk te zijn?

Als je dingen doet die je leuk vindt dan krijg je daar energie van. Van nature heb ik ook wel de gedrevenheid om dingen tot stand te brengen. Die gedrevenheid komt voort uit mijn wens "er in deze wereld toe te doen". Het moet voor mij wel uitgemaakt hebben dat ik er geweest ben. Niets groots of meeslepends maar wel de wereld een beetje mooier achterlaten voor onze kinderen en kleinkinderen en die ook laten profiteren van hoe mooi wij het hebben gehad. Dat is ook de rode draad met alles wat ik doe binnen mijn 3 bedrijven.

Drie bedrijven?

Ja, ik ben actief in 3 bedrijven met als rode draad duurzaamheid. Als eerste natuurlijk Exter. Daar ben ik gemiddeld nog 2 dagen per week voor actief. Exter is natuurlijk heel duurzaam, wij maken prachtige vleessmaken zonder dat er een beest geslacht wordt. Daarnaast ben ik ook eigenaar van een algenkwekerij waar wij de vicieuze cirkel doorbreken tussen pesticides en kunstmest en als derde ben ik bezig met reststromen tussen de agri- en ingrediënten industrie, de circulaire industrie. Een industrie die als doel heeft herbruikbaarheid van producten en grondstoffen te maximaliseren en waarde vernietiging te minimaliseren. Stel je voor, er is alleen al in Noord-Holland 50.000 ton restafval, dat zijn 7000 vrachtwagens per jaar! Natuurlijk doe ik dat allemaal niet alleen. Binnen alle bedrijven doe ik dat samen met partners. Het reststroom project doe ik bijvoorbeeld in samenwerkingsverband met universiteiten en hogescholen. Zij hebben o.a. de onderzoeksmogelijkheden, R&D en apparatuur.

Nu weet ik dat je er energie van krijgt, maar 3 bedrijven, van hot naar her, wat levert het jou op? Waar doe je het voor?

Dat het gaat lukken! Als iedereen zegt: "dat kan niet" of "dat gaat niet lukken" en afhaakt, dan kom ik in beweging. Mijn uitdaging is dan om het wel te laten lukken. Zo is het met Exter ooit ook begonnen. Natuurlijk niet alleen, John en ik zaten daarmee op 1 lijn en onze rolverdeling was dan: John zet 'm voor en ik kop 'm er in.

Je bent 12 jaar geleden bij Exter begonnen, en je hebt daar verschillende rollen gehad.

Zeker. Ik heb 1½ jaar de operations gedaan. Daar had ik helemaal geen verstand van maar iemand moest het doen. John kwam erbij in 2006 en die heeft dat overgenomen en toen kon ik weer doen waar ik goed in ben, namelijk pionieren. Dingen van de grond krijgen die lastig en ingewikkeld zijn en waarvan mensen zeggen: "Dat lukt je nooit". Zoals bijv. de overname van Exter, de overname van Heinz. Ik ben de vooruitgeschoven post die dingen aan het rollen krijgt en dan komen vrij snel anderen. Want je moet mij geen structuur laten aanbrengen, daar ben ik gewoon niet goed in.

Wat heb je de leukste periode gevonden van de afgelopen 12 jaar Exter?

Ik vind de huidige periode erg leuk waarbij ik nu natuurlijk wel meer op afstand ben. Daarvoor de overname van Heinz, tussen 2008 en 2010. De huidige periode vind ik leuk omdat Exter nu robuust is. Toen wij begonnen met de overname hebben wij ook tegen de OR gezegd: "Als jullie met ons in zee gaan is het 50% kans dat wij het gaan redden". Voor een ondernemer is dat een aanvaardbaar risico, voor de medewerkers is dat natuurlijk spannend. Er zijn ook een paar zware jaren geweest waarbij dat risico inderdaad op 50/50 lag. Vandaag de dag is dat 80/20 procent, dus dat is heel mooi en gezond.

Je geeft net aan dat je tegenwoordig wat meer op afstand bent van Exter, is dat een bewuste keuze?

Ja zeker. Een bedrijf gaat door fases heen, net zo als bij een mens, van baby, peuter, kleuter, puber en volwassen. En dat geldt voor een bedrijf ook. Sommige mensen passen bij de verschillende fases van het bedrijf. Ik pas bij de pioniersfase, bij de wilde tijd waar alles snel en creatief geregeld moet worden. Exter is/komt nu in een stabiele fase. Er is nu een lang termijn plan gemaakt wat een hele mooie groei laat zien de voor komende 7 jaren. En dan komt het er op aan dat het bedrijf gedisciplineerd dat plan moet gaan uitvoeren en daarin is geen plek voor mensen zoals ik, althans maar heel beperkt of een beetje, zoals ik dat nu invul.

Wat vind je daarvan?

Ik praat nu natuurlijk vanuit mijn verstand, maar in mijn hart vindt ik dat lastig. Ik ben normaal erg van het intuïtief zijn en het gevoel, maar heel soms moet je naar je verstand luisteren. In de fase waarin Exter nu zit zou ik steeds meer een hinderpaal worden en dan gaan mensen zich aan je ergeren. Ik loop dwars door structuren heen en breng de mensen in verwarring. Dat moet je niet willen. Exter verandert van een Jazz band naar een symfonie orkest en ik pas beter bij een Jazz band. Bij een symfonie orkest mag je best eens een solo doen, alleen je moet je wel aan de partituur houden. De dingen die ik nu nog doe voor Exter, hebben meer te maken met creativiteit en nieuwe dingen, dus datgene wat bij mij past en ik het leukst vind, goed kan en dat kan binnen een beperkte tijd bij Exter. Dat geeft mij de gelegenheid dingen te doen buiten Exter die ik ook heel leuk vind. Naast de andere 2 bedrijven zijn dat de politiek en ik zit ook nog in een raad van een welzijnsorganisatie.

Blijft er tijd over voor leuke dingen?

Ik vind het met de drukte wel meevallen hoor. Ik kan het ook nog zo regelen dat ik af en toe een ochtend vrij kan plannen. Dat is het voordeel van hoe mijn leven er nu uitziet, ik kan zelf plannen wanneer en welke afspraak. Echt ontspannen is voor mij dan wel een dingetje, want ik ben graag bezig. Alleen

tijdens vakanties vind ik het heerlijk. Ik kijk dan ook uit naar het najaar, dan ga ik met mijn dochter Anniek naar Peru. Vorig jaar was ik met mijn zoon Frank naar Australië. Mijn andere zoon is net vader geworden van zijn tweede kindje, mijn tweede kleinkind, dus een reis met hem komt over een paar jaar. En natuurlijk de vakanties met Jose, mijn partner, zij werkt ook nog full time. Daarnaast gaan wij samen graag naar het Theater of naar de film.

Als ik je zo hoor krijg ik de indruk dat je, ondanks je hartaanval van een paar jaar geleden, je levensstijl niet hebt gewijzigd.

Hoeft toch ook niet, ze hebben alles gerepareerd. Ik voelde mij die dag niet lekker en we moesten nog ergens naar toe. Ik besloot om toch even langs het ziekenhuis te gaan. Als je bij het ziekenhuis komt als 50-er met klachten van pijn op je borst dan gaan alle toetsers en bellen af. Voor ik het wist lag ik aan allerlei plakkers. Toen pas kreeg ik mijn hartaanval. Eigenlijk heel gecontroleerd en dicht bij de intensive care en de volgende dag werd ik al gedotterd. Natuurlijk slik ik nu nog steeds medicijnen maar ik voel ik me goed. Ik heb op dit moment meer last van mijn van achillespeesblessure. Ik kan op dit moment niet sporten en aangezien ik van lekker eten en een drankje houd, vind ik wel dat ik nu een andere manier moet vinden om fit te blijven en wat extra kilo's kwijt te raken.....

62 jaar, plannen om te stoppen?

Nee hoor, misschien over 10 jaar. Ik ben aandeelhouder bij Exter en dat wil ik ook nog even blijven en Exter van dichtbij volgen. Ik hoop dat de algen en de reststromen van de grond komen en mijn eigen website gaat binnenkort live. Kortom, voorlopig ben ik nog lekker bezig!

Meer weten over Ad, zijn projecten of idealen?
www.advanvugt.nl